

SvD

Publicerad 2014-12-03

Duchamp, Babitz, Matz Känsla och intellekt möts i helgjuten installation

"Duchamp spelade inte luffarschack", 2014. Foto: JEAN-BAPTISTE BERANGER

"Babitz spelade luffarschack", 2014 Foto: JEAN-BAPTISTE BERANGER

Duchamp, Babitz, Matz

Installation

Var: Cecilia Hillström Gallery, Hälsingegatan 43

T o m 20 december 2014

Tänk dig den där drömmen när du står naken på torget... Nu är det inte din dröm det handlar om. Ebba Matz nattfantasi har materialiserats i en av årets finaste och klurigaste utställningar.

Hennes dröm utspelar sig i det stora varuhuset BHV på rue Rivoli i Paris. Järnhandeln i källaren är känd för att Marcel Duchamp hittade många av sina ready makes där. I en fotosvit har Matz förvandlat interiören till ett gåtfullt prylförråd, likt de loppmarknader som var surrealisternas guldgruvor.

I samma anda som surrealisterna växlar också Ebba Matz friktionsfritt mellan dröm och verklighet, mellan fakta och påhitt. I drömmen möter hon Marcel Duchamp och Eve Babitz. Här krävs lite bakgrundinformation:

18 oktober 1963 utspelade sig ett sällsynt schackparti mellan den kostymklädd Duchamp och en ung Eve Babitz, som spritt språngande naken funderar på sitt nästa drag. Spelet pågick i samband med Duchamps retrospektiv på Pasadena Museum of Art. Scenen dokumenterades av fotografen Julian Wasser. Hans fotografi sammanfattade essensen i Duchamps skapande: konst, spel och erotik i ett triumvirat.

Om tolkningsmöjligheterna kan man skriva en bok. Inte därför att de saknas utan därför att varje möte med Duchamp konst är som ett evigt pågående schackparti. Fyra decennier efter konstnärens sorti befinner vi oss fortfarande vid spelöppningen och konstnären har övertag.

En av Duchamps käpphästar var att eftervärldens tolkningar fullbordar hans verk. Konsten lever vidare genom att återskapas. I detta avseende är Ebba Matz en värdig lärjunge som följer, men också utmanar mästaren. Hon sätter Duchamps verk och tankar i rörelse. I hennes dröm är Eve Babitz påklädd och har slutat spela schack. Babitz och Matz tar tillsammans revansch genom att spela luffarschack på Duchamps rygg. Som den moderna konstens gigant är han ett bräde, ett fundament att stå på, men det är Eve och Ebba som står för dragen i spelet.

Att kliva in i utställningsrummet är som att befinna sig mitt i Ebba Matz dröm. Allt pågår här samtidigt. Nio vita skjortor, hängande från taket, svajar spöklikt över golvet. Det är som om de nio ungarlarna från Duchamps "Det stora glaset" hemsökte rummet. Skjortornas ryggstycken är prydda med insydda kryss och ringar i små rutor. Luffarschackspartierna pågår.

Ett vackert brädspel i valnöt och med pjäser i tenn står uppställt i installationens hjärta. Här finns även ett drömarkiv och ett bord med sänkloden ner i konstens gåta.

Varje detalj är utsökt utförd. Enskildheterna samspelar med varandra som kroppsdelar i samma organism. Ebba Matz lyckas både rekonstruera och dekonstruera Duchamps skapelser på ett elegant och listigt sätt. Hennes helgjutna installation vänder sig både till känslan och intellektet.

Det enda problemet med presentationen är att galleriet förlitar sig alltför mycket på betraktarens kunskap och minne. En kort bakgrundshistoria, en liten påminnelse om vem Eve Babitz var och vilket fotografi utställningen refererar till skulle garantera ett äventyr inte bara för de Duchampfrälsta, som redan kan sin sak, men även för dem som i sitt stilla sinne undrar vad det hela handlar om.

Joanna Persman